

56. LINHARTOVO SREČANJE

*Festival gledaliških
skupin Slovenije*

KULTURNI
DOM
POSTOJNA

28.-30. september 2017

ČETRTEK 28. september 2017

10.00

Poljanski oder, Gimnazija
Poljane Ljubljana
Gregor Strniša: ŽABE

16.00

Gledališka skupina KUD Štefan Kovač
Murska Sobota
Dušan Kovačević: ZBIRNI CENTER

20.00

SLAVNOSTNA OTVORITEV FESTIVALA
TER PODELITEV LINHARTOVIH LISTIN
IN PLAKETE

Little Rooster Productions, Društvo
Mali petelin, Mali Kamen
Rok Sanda: FENIKS

PETEK 29. september 2017

10.00

Koroški deželni teater
Slovenj Gradec
Jordan Cvetanović: TERAPIJA

12.00

OKROGLA MIZA O PREDSTAVAH

16.00

Gledališče Zarja Celje
Anton Pavlovič Čehov: VANJA

20.00

Šentjakobsko gledališče Ljubljana
**Dušan Kovačević: MARATONCI
TEČEJO ČASTNI KROG**
(spremljevalni program)

SOBOTA 30. september 2017

10.00

Šentjakobsko gledališče Ljubljana
Ken Ludwig: TI NORI TENORJI

15.00

Hlodi, KUD Franc Kotar Trzin
Milan Jesih: GRENKI SADEŽI PRAVICE

16.00

OKROGLA MIZA O PREDSTAVAH

18.00

Dramski studio DADA Gledališke družine
Pinklec in Centra za mlade Čakovec, Hrvaška
Saška Rakef: ZOO! (spremljevalni program)

20.00

Skupina Me, Gledališče Glej Ljubljana
**Avtorski projekt: UNE DRUGE TRI
SESTRE (spremljevalni program)**

ZAKLJUČEK FESTIVALA
IN PODELITEV MATIČKOV

SPOŠTOVANE IGRALKE, CENJENI IGRALCI!

mag. **Marko Repnik**,
direktor JSKD

V čast in osebno zadovoljstvo mi je, da vas lahko v imenu Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti prav lepo in iz srca pozdravim na Linhartovem srečanju v Postojni.

Gledališče je tista umetnost, ki nam morda bolj kot druge nastavlja ogledalo, je prostor globokih pretresov in spoznanj, če le ima občinstvo, ki mu dovoli, da se ga dotakne. Prav snovalci ljubiteljskega gledališča so bili prvi, ki so že leta nazaj zaslutili, kako pomembna je uvedba srečanj gledaliških skupin in revij. Tako je bilo pred skoraj šestdesetimi leti, leta 1958, organizirana 1. revija gledaliških skupin Slovenije. Praksa se je kasneje prenesla tudi na druga področja ljubiteljskega ustvarjanja in se razvila v znan JSKD-jev piramidni sistem selekcij.

Linhartovo srečanje ni le srečanje najboljših slovenskih ljubiteljskih gledališč, ampak je stičišče védenja o gledališču; prostor, kjer se kakovostna produkcija srečuje z ustvarjalnimi potenciali mladih, šele prihajajočih umetnikov.

Postojna je v letih, odkar gosti festival, postala prostor, kjer se slovenska ljubiteljska gledališka ustvarjalnost umešča in predstavlja kot sodobna umetnost. Linhartovo srečanje je postalo del mesta, del njegove identitete, z njim je postala Postojna pomembna točka na gledališkem zemljevidu Slovenije.

Ljubiteljsko gledališče je fenomen naše

kulture in našega prostora, ki ga je treba negovati in razvijati, česar se na Javnem skladu za kulturne dejavnosti zelo dobro zavedamo. Preko Študijskega centra ponujamo najrazličnejše izobraževalne programe za gledališke ustvarjalce ter jih seznanjamo z metodami in praksami sodobnega gledališča. Rezultat tega je poglobljeno zavedanje ljubiteljskih gledaliških ustvarjalcev o sodobnem gledališču ter produkcije, ki žanjejo uspehe v slovenskem in mednarodnem prostoru.

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti bo tudi v bodoče ostal zvest prizadevanjem za razvoj in napredek gledališke dejavnosti. Trudili se bomo, da bo igralkam in igralcem omogočena nepozabna izkušnja doživljanja gledališke dejavnosti, skupinam pa kakovostna rast, tako v vsebinskem, kot izvajalskem pogledu.

Ob tej priložnosti bi se želel zahvaliti vsem ustvarjalcem za trud in trdno voljo, hkrati pa velja iskrena zahvala tudi tistim, brez katerih srečanja preprosto ne bi bilo. Za vsa prizadevanja hvala organizacijskemu odboru, še posebej občini Postojna in županu Igorju Marentiču, vodji območne izpostave JSKD Silvi Bajc in strokovnemu svetovalcu na področju gledališča Matjažu Šmalcu.

Lepo vas pozdravljam in vam želim vse dobro.

DUCAT LINHARTOV

Igor Marentič,
župan Občine Postojna

Slovenščina je resnično bogat in zanimiv jezik. Število dvanajst ima čisto svojo besedo. Ta je ravno tako posebna, kot bo posebno in neponovljivo 12. Linhartovo srečanje v Postojni, ki bo vsem nastopajočim, gledalcem in strokovni žiriji že 56. prikazalo, kaj premore ljubiteljsko gledališče. Ponosni smo, da bo postojnski kulturni dom gostil že ducat izvedb zaključnega srečanja najboljših predstav ljubiteljskih gledaliških skupin sezone. In vsaj tolikokrat smo slišali same pohvale, tako o občinstvu, kot tudi o našem hramu kulture. Je dovolj velik, da lahko izvedemo še tako zahtevne produkcije in hkrati dovolj majhen, da omogoča intimno izkušnjo nastopajočim ter gledalcem.

Seveda pa Linhartovega srečanja ne bi bilo brez ključnih ljudi. Ni namreč prostor tisti, ki določa neko vsebino, ampak jo vedno znova živ skupek izkušenj, idej, energije in vizije. Brez Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, profesionalne žirije poznavalcev gledališča, in seveda, najpomembnejšega – ljubiteljskih igralcev, režiserjev, dramaturgov, kostumografov, scenografov, lučkarjev, maskerjev, glasbenikov, skladateljev ... tega, kar bomo spremljali v Postojni, ne bi mogli prikazati niti v največjih svetovnih gledališčih. In ko spremljam komentarje ter razlage poklicnih igralcev, ki v ljubiteljskih predstavah vidijo vrhunske prvine

svojega poklica, sem hvaležen, da lahko naše mesto gosti tako pomemben dogodek, kot je finale Linhartovih srečanj.

Zato naj bo naša zaveza, da bomo z veseljem še naprej gostili Linhartova srečanja. S tem ne le, da podpiramo vseslovensko ljubiteljsko gledališče, ampak tudi lastno željo po kakovostnem dogajanju v mestu.

Naj za popotnico 56. Linhartovemu srečanju vsem nastopajočim zaželim, da še naprej navdušujejo s svojimi predstavami. Priti na zaključni dogodek je namreč rezultat dobrega dela, navdiha in seveda tudi talenta. Vsem obiskovalcem želim veliko užitkov ob spremljanju predstav in celotnega dogajanja. Za strokovno žirijo pa vem, da bo imela izredno težko delo. Tako kot ga ima vsako leto.

Zato vsem izrekam iskreno dobrodošlico v Postojni. Že dvanajstič bomo ponosni gostitelj najboljšega, kar premore ljubiteljsko gledališče v slovenskem jeziku.

ZADNJA SELEKTORSKA

Ana Ruter,

državna selektorica 56. Linhartovega
srečanja

V letošnji sezoni se je na območna Linhartova srečanja prijavilo 132 skupin iz Slovenije in zamejstva, od katerih se je 27 uvrstilo na regijsko srečanje. Na zaključnem 56. Linhartovem srečanju v Postojni jih bomo lahko sedem videli v tekmovalnem programu, kateremu smo dodali še tri: predstavo *Maratonci tečejo častni krog*, ki se sicer v vseh segmentih popolnoma enakovredno postavlja ob bok predstavam v tekmovalnem programu, ker pa je nastala v režiji direktorja festivala Matjaža Šmalca, sem jo bila primorana uvrstiti v spremljevalni program, izvrstno predstavo *Une druge tri sestre*, zmagovalno predstavo letošnjega Festivala mladinskih skupin Slovenije Vizije 2017 ter predstavo *ZOO*, zmagovalno predstavo lanskoletnega Festivala hrvaških ljubiteljskih skupin.

Ob preletu letošnjega programa je hitro opaziti, da je kar nekaj skupin, če smo natančni, kar polovica, istih kot lansko oz. predlansko sezono, kar kaže na odlično delo teh skupin v zadnjih sezonah. Ustvarjajo zavzeto, premišljeno, resno in imajo dolgoročno umetniško strategijo. Te skupine so dokaz, da njihovi pretekli odrski uspehi niso bili slučaj ali posledica spleta srečnih naključij, ampak so odraz umetniške zrelosti in so zato postali stalnica Linhartovega srečanja. Hkrati pa sem neizmerno vesela, da bomo imeli priložnost

spoznati nekaj skupin, katerih delo spremljam že več sezon in so jim letos uspele izjemne odrske uprizoritve.

Kot državna selektorica sem spremljala Linhartovo srečanja tri leta zapored in lahko rečem, da sem pri primerjavi letošnje sezone s prejšnjima opazila veliko pozitivnih sprememb in napredka. Vseeno pa je zaskrbljujoč upad predstav naših zamejskih Slovencev, tako v Italiji kot tudi Avstriji. Seveda pride leto, ko je produkcija iz kakršnih koli razlogov manjša, sploh ker veliko skupin ustvari novo predstavo vsako drugo leto. Vendar se je slika letos ponovila: izven naših meja sem si v letošnji sezoni ogledala samo dve predstavi, obe na avstrijskem Koroškem. Predstave zamejskih Slovencev so bile običajno narejene na visoki ravni in praviloma se je vsako leto katera izmed njih uvrstila na zaključni festival, žal pa bo tudi letos, že drugo leto zapored, Linhartovo srečanje potekalo brez predstavnikov iz zamejstva.

V letošnji sezoni je opazen porast tematsko težjih in kompleksnejših dramskih tekstov ter kvalitetnih komedij. Izbor besedil je bil zelo raznolik, bolj svež, skupine ste posegale po tekstih, ki jih v preteklih sezonah praviloma nismo srečali. Predstave so nastale na podlagi avtorskih besedil (*Feniks*), klasičnih dramskih tekstov (*Striček Vanja*, *Na odprtem morju*, ...) in besedil slovenskih avtorjev (*Žabe*, *Grenki sadeži*

pravice ...). Videli smo praižvedbo teksta *Učinek kobilice* Roka Vilčnika, *Fizike* Friedricha Dürrenmatta, *Zbirni center* Dušana Kovačiča, kar nekaj kakovostnih ljudskih iger, itd. Skratka, ustvarili ste sezono, ki bi bila lahko v ponos marsikateri profesionalni gledališki hiši. Najbolj pa me je razveselilo, da tudi pri zahtevnejših dramskih tekstih niste »pokleknili«, ampak ste pokazali svojo ustvarjalno moč in gledališko znanje ter jim vdihnili edinstveno in enkratno odrsko življenje.

Če so me v preteklih letih skupine ob naših pogovorih, sploh v manjših in na periferijo pomaknjenih krajih, večkrat žalostno opozarjale na pomanjkanje mladih gledališčnikov, ki bi bili pripravljeni sodelovati pri ustvarjanju ali vsaj pri tehnični podpori predstav, letos na moje presenečenje skoraj ni bilo pogovora na to temo. Spoznala sem ogromno mladih in zagnanih ljubiteljev gledališča, ki so sodelovali v letošnjih produkcijah. In ne le to. Vedno več je skupin, katerih jedro in gonilno silo predstavljajo študentje, ki se konec tedna vračajo v domača okolja, ali pa mladi zaposleni, ki so odkrili čar odrskih desk oz. so kako drugače pripravljeni sodelovati pri nastajanju predstav. Pogovarjala sem sem se celo s skupinami s toliko člani, da enostavno niso mogle vsem omogočiti igranja v predstavah. Vedno sem verjela v ljubiteljsko gledališče v Sloveniji, saj

je število predstav ter igralcev vsako leto navdušujoče, glede na letošnjo izkušnjo pa lahko mirno zatrdim, da je ljubiteljsko gledališče v odlični kondiciji in da se nam ni potrebno bati za njegovo prihodnost.

Z letošnjim Linhartovim srečanjem se po treh sezonah poslavljam z mesta državne strokovne spremljevalke. Hvala vam za vse predstave, zgodbe, vloge, doživetja, za ves smeh in vse premisleke ter refleksije. Veliko ste me naučili, tako z vidika gledalke, kot tudi igralke.

Želim vam še veliko uspešnega odrskega ustvarjanja in obljubim, da se še srečamo, ko vas bom občudovala v malo manj formalni vlogi. Hvala in srečno!

ČETRTEK

28. september ob 10.00

Kulturni dom Postojna

Poljanski oder, Gimnazija Poljane Gregor Strniša: ŽABE

režija, dramaturgija in kostumografija: Katarina

Torkar Papež

scenografija: Gala Alicja Ostan Ožbolt

kostumografija: Katarina Torkar Papež

luč: Matic Pirnat

ton in glasbena oprema: Nik Keber

pomoč pri zasnovi in izdelavi scene: Alen Ožbolt

izdelava scenskih dodatkov: Metka Kacin in Pavel

Dovžan

asistentka: Minca Herlec

igrajo:

Lazar: Filip Mramor

Lazarus: Aljoša Lovrić Krapež

Evica: Gaja Filač

Hudičeva babica, Eva: Nina Miri

Točaj: Miha Pohar

Predstava traja 1 uro 10 min in nima odmora.

Poštar Lazar iz mesta zaide na barje. Vstopi v staro krčmo Žabe. Sprejme ga Točaj, ki pove, da je prostor krčme meja dveh svetov: barja in mestnih cest na robu večnosti. Lazarjev razum lahko verjame samo v žabe in klobase, zato ne zmore dojeti ničesar. V Točaju ne spregleda Hudiča. A ko ta vendarle je, se mu pusti zapeljati.

Lazarjeva pot na barje ni le pot k bogastvu in novi identiteti. Je sledenje deškim sanjam, ki so se hranile s pogledi na golo Evico sredi kopalnice, opazujočo se v hladnem zrcalu. Je neutешljiva želja objeti Evico in z njo v ljubezni zaužiti jabolko. Toda Evica z jabolkom je rajska Eva s sadežem spoznanja, obsojena na večni pekel, nesrečna polovica Hudiča. Lazarjev privid nedolžne Evice se v realnosti razbije kot slepilo.

Tradicija Gimnazije Poljane so predstave, v katerih sodelujejo dijaki in učitelji.

Skupina vsakič nastaja na novo. Tokrat so v njej četrtošolci, ki so dovolj zreli za groteskno upodabljanje in poustvarjanje zahtevnejših vlog. Vsi so navdušenci nad gledališčem in filmom ter hkrati na tem področju temeljito razgledani.

Posebno težo daje predstavi instalacijska scena, ki je avtorski projekt dijakinje. Prav tako tudi zvok, delo študenta muzikologije.

✉ Katarina.Torkar-Papez@guest.arnes.si

🌐 <http://www.gimnazija-poljane.com/>

ČETRTEK

28. september ob 16.00

Kulturni dom Postojna

Gledališka skupina KUD Štefan Kovač
Murska Sobota

Dušan Kovačević: ZBIRNI CENTER

režija: Luka Martin Škof

scenografija: Izidor Zadravec

kostumografija in maska: Katja Lebar

luč: Branko Novak

ton: Luka Kutoša

glasbena oprema: Luka Kutoša

vodja predstave: Malvina Bernjak

igrajo:

Ivan Pavlović: Boštjan Sinic

Teta Angela: Aleksandra Pörš

Peter: Zlatan Cerić

Brivec: Nenad Perić

Zdravnica Jelena Katić Popović: Klara Draković

Pekarka Leposava: Elizabeta Lebar

Milica Pavlović: Mojca Jevšek

Profesor Mihajlo Pavlović – Mišo: Peter Jadrič

Janko Keser: Marko Horvat

doktor Vlado Katić: Vili Kovač

Pekar Marko: Tomaž Jug

Stevan Savski Keser: Gašper Lovrec

harmonikaš Srečko Evergrin: Matej Mertük

Predstava traja 2 uri in nima odmora.

Črna komedija *Zbirni center*, avtorja Dušana Kovačevića (*Maratonci tečejo častni krog, Balkanski vohun ...*), se na izredno duhovit način zazre v onostranstvo, kjer se zbirajo duše umrlih prebivalcev majhnega mesta. Kaj kmalu ugotovimo, da so pokojniki še kako povezani s svojimi živimi svojci. In kar jih najboj povezuje, niso lepi spomini na dneve, preživete na zemlji, temveč zamere, razočaranje in konec koncev spoznanje, da so ves čas bežali sem gor, v zbirni center in šele, ko so prispeli, spoznali bistvo vsega. Vse jim je bilo »jasno, ali kasno«.

Gledališka skupina KUD Štefan Kovač Murska Sobota je skupina z dolgoletno tradicijo. Največje uspehe je pisala v letih 1986 do 1997, ko se je uvrščala v sam vrh ljubiteljskih gledaliških skupin v Sloveniji in Jugoslaviji ter zastopala Slovenijo na mednarodnem festivalu komornih gledališč v tujini. Po nekajletnem premoru so leta 2008 spet obudili gledališko dejavnosti. Od takrat vsako leto pripravijo vsaj eno premiero, s katerimi se redno uvrščajo na državne festivale: predstava *Bog* je bila uvrščena na 51. Linhartovo srečanje 2012, predstava *Čuvaja* zadnjega kozarca vode na Festival Vizije 2013, kjer sta igralki prejeli vizionarja za najbolj uigrani igralski par, Tokrat res republika se je uvrstila na 53. Linhartovo srečanje 2014 in prejela posebno priznanje žirije za igro, na 55. Linhartovo srečanje 2016 pa se je uvrstila predstava *Na odprtem morju*.

✉ perhavecb@gmail.com

f www.facebook.com/KUD-%C5%A0tefan-Kova%C4%8D-222641874596575

ČETRTEK

28. september ob 20.00

Kulturni dom Postojna

Little Rooster Productions, Društvo
Mali petelin, Mali Kamen
Rok Sanda: FENIKS

režija, dramaturgija in oblikovanje svetlobe:
Rok Sanda
scenografija in kostumografija: Urška Mazej
luč in tehnični vodja: Klemen Štih
ton: Andrej Černelč, Klemen Štih
producent: David Radej
vodja predstave: Jasmina Rački
glasba: Andrej Černelč

igrajo:
Slavko Opeka: David Radej
Andrej Opeka: Klemen Kovačič
Marija Lešnik: Tina Lipovec
Bert Magajna: Martin Valič
Olga Požar: Maja Pinterič
Tobias Stieber: Goran Puljić

Predstava traja 2 uri in nima odmora.

Ko so tuji osvajalci vkorakali v naše kraje, si prisvojili slovenska mesta in slovenske urade, so vdrli tudi v naše domove, naše ume in vnesli razkol v že tako razpet narod.

Zgodba Feniksa se nadaljuje z naslednjo generacijo dveh sinov Metoda Opeke in njune bitke z vojno, ki se je rodila iz ruševin prejšnje in njune borbe s fašističnimi silami, ki so razklale narod in njegove potomce.

Ali lahko v teh časih velikih izdajstev in upora zraste novo upanje? Lahko iz pepela požganih domov zaživi Feniks? Prerojen, predrugачen in napojen z bitkami, ki so ga ustvarile?

Kdo bo stal na pogorišču razklanega naroda in kdo bo stal kot zmagovalec po bitki med pravičniki?

Feniks je ideja. In ideje so večje od posameznikov, ki jih rojevajo.

Little Rooster Productions sestavljajo navdušenci nad gledališko in filmsko umetnostjo. Društvo izhaja iz male vasice v bližini Krškega, vendar je njen dom celoten slovenski prostor, saj se trudijo podirati meje lokalnih meja. Njihovi člani in ustvarjalci tako prihajajo iz vseh koncev naše male kokoške. So mladi petelini z velikimi ambicijami.

Njihov namen je pripovedovanje izvirnih, drznih in vizualno privlačnih zgodb v slovenskem in mednarodnem okolju. Pod okriljem organizacije je združenih veliko posameznikov, ki s svojimi inovativnimi pristopi na svojem področju dela premikajo mejnike vizualnih umetnosti. Jedro tvorita pisatelj in režiser Rok Sanda ter producent David Radej, ki sta gonilni sili in ustanovitelja organizacije.

✉ littleroosterproductions@gmail.com

🌐 littleroosterproductions.com

📘 www.facebook.com/little.rooster.productions

PETEK

29. september ob 10.00

Kulturni dom Postojna

Koroški deželni teater Slovenj Gradec

Jordan Cvetanović: TERAPIJA

režija in scenografija: Sergej Dolenc
kostumografija: Helena Dolenc
luč in ton: Marjan Areh
avtor glasbe: Benjamin Pirnat
tehnična podpora: Igor Košak

igrajo:
Matej Blažun
Renata Cigale
Helena Dolenc
Sergej Dolenc
Klavdija Kamenik
Boštjan Knez
Benjamin Pirnat
Dušan Stojanović

Predstava traja 1 uro 10 min in nima odmora.

Tekst *Terapija* mladega srbskega avtorja Jordana Cvetanovića je bil poseben izziv za ekipo Koroškega deželnega teatra. Odličen prevod Dušana Stojanovića je bil šele začetek gledališkega raziskovanja teksta, ki se je s priredbo Sergeja Dolenca in avtorsko glasbo Benjamina Pirnata začel v rokah igralcev transformirati v zgodbe našega vsakdana.

So to zgodbe (ne)znanca ali zgodbe našega življenja? Kje je meja našega in vašega? Je življenje komedija ali tragedija? Odgovore na ta vprašanja nam ponavadi ponudi terapevt.

A tokrat boste ta terapevt vi, gledalke in gledalci.

Pridite na Terapijo, smejte in jočite se z njimi.

Igralci v predstavi nimajo imen, saj si gledalci v vlogi terapevta sami oblikujejo podobo nastopajočega in mu, tako kot v življenju izven odra, prilepijo ustrezno (ali pa tudi neustrezno) etiketo.

Gledališko združenje Koroški deželni teater je bilo ustanovljeno leta 2011. Pod svojim okriljem združuje ljubiteljske igralko in igralce, ki so že vrsto let aktivni in uspešni na igralskem področju. Društvo je bilo ustanovljeno z namenom gledališkega izobraževanja občank in občanov Mestne občine Slovenj Gradec ter celotne Koroške.

V letu 2013 so izvedli dve premieri, Heroji ljudskih množic, s katero so se predstavili tudi na 9. festivalu komedije v Pekrah, in Amaterji, s katero so se uvrstili na regijsko Linhartovo srečanje Koroške, kjer je Dušan Stojanović prejel posebno priznanje regijskega selektorja za najboljšo stransko moško vlogo.

Leta 2014 so pripravili novo predstavo Vse zastonj! Predstava je imela več kot 30 ponovitev, z njo so se uvrstili na 54. Linhartovo srečanje 2015, na 11. Festival komedije Pekre ter na Čufarjeve dneve na Jesenicah.

✉ teater.kdt@gmail.com

🌐 <https://www.facebook.com/Koro%C5%A1ki-de%C5%BElni-teater-264235760320789/>

PETEK

29. september ob 16.00

Kulturni dom Postojna

Gledališče Zarja Celje

Anton Pavlovič Čehov: VANJA

režija, scenografija in glasbena oprema: Tomaž

Krajnc

kostumografija: Darja Vrebac

luč: Vili Pajk

ton: Žan Krošl

svetovalec za gib: Branko Završan

inspicientka in tajnica režije: Nada Jelen

asistenta inspicientke: Medeja Mahnič, Živko

Beškovnik

scenska dela: Erih Weissenbach

igrajo:

Serebrjakov: Nejc Jezernik

Jelena: Tara Prodnik

Sonja: Neža Strenčan

Marija Vasiljevna: Anita Kepe

Vanja: Žiga Medvešek

Astrov: Alen Mastnak

Marina: Urška Klajn

Predstava traja 1 uro 40 min in ima odmor ali pa tudi ne, odvisno od razporeditve.

(Striček) Vanja je eno temeljnih del ruskega realizma ter evropske klasike. Problem nezainteresiranosti družbe in posameznika, nemoči in prepričanja, da se na splošno družbeno klimo in življenje tako ali tako ne da ali ne splača vplivati, je prepoznal že Anton Pavlovič Čehov. Njegovi junaki ugotavljajo, kako so zamudili vse priložnosti v življenju ter se prepustijo toku (ne)dogajanja. Podobno danes doživljajo mladi izobraženci, ki se zaradi nestabilnosti v življenju, brez ciljev, idej, želj in volje po spremembi, prepustijo usodi ...

Gledališče Zarja Celje je eno najprepoznavnejših ljubiteljskih gledališč v Sloveniji z več kot 70-letno tradicijo kulturnega ustvarjanja na najvišjem nivoju, kar potrjujejo vsakoletna priznanja in nagrade društvu in sodelujočim posameznikom na lokalnem, regijskem in državnem nivoju. V zadnjih letih se s svojimi predstavami redno uvrščajo na zaključni festival Linhartovo srečanje (Godpod Lovec, 2008; Knezi Celje – skrivnost gradu Ojstrica, 2011; Nora Nora, 2013; Krčmarica Mirandolina, 2014; Blazinec, 2015; Macbeth, 2016). Največji uspeh so doživeli s predstavo Blazinec, ko so na 54. Linhartovem srečanju poleg maticke za najboljšo predstavo v celoti prejeli še maticke za najboljšo režijo ter dva maticke za igralski stvaritvi.

Poleg ostalih kulturnih projektov na repertoar vsako leto uvrstijo najmanj 3 nove gledališke predstave, primerne za različne generacije in organizirajo festival ljubiteljskih gledaliških skupin Novačanova gledališka srečanja. Pri projektih (letno organizirajo ali sodelujejo pri več kot 50 kulturnih dogodkih!) poleg članov in drugih priznanih ljubiteljskih gledališnikov, sodelujejo tudi s profesionalnimi gledališkimi ustvarjalci (režija, izobraževanja – gledališke delavnice, selekcijski izbor predstav za lasten festival ...).

✉ info@kud-zarja.si,

🌐 www.kud-zarja.si,

📘 www.facebook.com/kudzarja

PETEK

29. september ob 20.00

Kulturni dom Postojna

Šentjakobsko gledališče Ljubljana

Dušan Kovačević: MARATONCI

TEČEJO ČASTNI KROG

režija in glasbena oprema: Matjaž Šmalc

scenografija: Ana Rahela Klopčič

kostumografija: Katarina Zalar

koreografija: Nina Igrutinovič

luč: Gregor Toerner, Ela Šegina

ton: Miha Vlaj, Gregor Toerner

asistent režije: Luka Marcen

asistent kostumografije: Bojan Vister

svetovalec za gib: Brane Završan

maska: Nataša Castaldi, Urša Vrbancič, Anja Blagonja

vodja predstave in rekviziter: Marko Skok

šepetalka: Irena Mrak Kranjc

igrajo:

Maksimiljan Topalović, 126 let, sin velikega Pantelejmona, hrom v obe nogi, ne more govoriti, skoraj povsem gluhi: Božo Okorn

Aksentij Topalović, 102 leti, sin nepokretnega

Maksimiljana, hrom v eno nogo, slabih živcev, po

srcu zelo dober: Bojan Vister

Milan Topalović, 79 let, Aksentijev sin, mož, ki ima

glavno besedo v družini. Po srcu dober: Saša Klančnik
Laki Topalović, 44 let, Milanov sin, od vseh v družini največ dela. Tudi on po srcu ...: Srečko Laki
Kermavner

Mirko Topalović, 24 let, sin marljivega Lakija.

Družinski problem. Tudi on ...: Elias Rudolf,

Kristina, velika ljubezen najmlajšega Topalovića,

po srcu seveda dobra: Nina Igrutinovič

Stane Satan, Mirkov prijatelj. Čista baraba. Zase

bi dal vse. Po srcu dober: Samo Ravnikar

Bili Kobra, družinski in poslovni prijatelj Topalovićev.

Zelo, zelo ...: Tomaž Urgl

Olga, dela pri družini Topalović, Stanetova punca,

nežno bitje. V srcu dobra: Pika Mihelič Kadunec /

Tjaša Valentinčič

Povožen možakar, bil zelo dober: Jože Pavšič

Žalovalke, po srcu dobre: Lenka Blejec, Nina Igruti-

novič, Luka Marcen, Pika Mihelič Kadunec, Tja-

ša Valentinčič, Marko Skok, Irena Mrak Kranjc

Predstava traja 1 uro 50 minut in ima en odmor.

Maratonci tečejo častni krog je zgodba o neumrljivem in neuničljivem klanu Topalovićev, kriminalne združbe, formirane znotraj pogrebne podjetja, ki se bolj kot z izdelavo krst ukvarja z njihovo reciklažo. Le da so njihovi »centri ponovne uporabe« pokopališča, kjer krste kradejo in jih na novo prebarvane prodajajo dalje. S spretim »poslovanjem« podjetje raste in se razvija,

dokler nenadoma, v 155. letu ne umre ustanovitelj podjetja, Veliki Pantelejmon Topalović. Takrat pridejo na dan vsa nesoglasja med vsemi petimi generacijami Topalovićev – od reakcionarja Aksentija, diktatorja Milana pa do tehnokrata Lakija in znanilca nove dobe, najmlajšega Mirka, ki po tem, ko njegovi načrti o modernizaciji podjetja ne padejo na plodna tla, prihodnost načrtuje v tujini – klasična »normalna« država torej.

Šentjakobsko gledališče Ljubljana je društvo, ki s svojo več kot petindevetdesetletno tradicijo velja za eno najstarejših repertoarnih ljubiteljskih gledališč abonmajskega tipa v Evropi. Dolgotrajno neprekinjeno delovanje (z izjemo kulturnega molka med drugo svetovno vojno) kaže na trdno vpetost v ljubljanski in slovenski kulturni prostor, ki ga s svojo programsko pestrostjo, načinom delovanja in organiziranostjo na področju ljubiteljskega gledališkega ustvarjanja že vsa ta leta pomembno bogati in dopolnjuje.

Za svoje delo so gledališče in njegovi člani prejeli številne nagrade, priznanja in državna odlikovanja, iz njegovih vrst pa so med drugimi izšla tako imenitna gledališka imena kot so Stane Sever, Mira Danilova, Frane Milčinski – Ježek, Rudi Kosmač, Bine Matoh, Dragica Potočnjak, Saša Pavček, Maja Končar, Barbara Cerar, Nataša Barbara Gračner, Jurij Zrnec itd....

✉ info@sentjakobsko-gledalisce.si

🌐 www.sentjakobsko-gledalisce.si

SOBOTA

30. september ob 10.00

Kulturni dom Postojna

Šentjakobsko gledališče Ljubljana

Ken Ludwig: TI NORI TENORJI

režija: Gojmir Lešnjak - Gojc

scenografija: Branko Arandjelović

kostumografija: Zvonka Makuc

oblikovanje svetlobe: Pascal Merat

luč: Gregor Törner, Ela Šegina

ton: Miha Vlaj, Gregor Törner

glasbena oprema: Bojan Jurjevčič - Jurki

maska: Urša Vrbančič, Anja Blagojna, Nataša

Castaldi

asistent kostumografije, vodja predstave, rekviziter in

garderobier: Bojan Vister

šepetalka: Laura Ivančič

igrajo:

Max, Saundersov pomočnik: Žiga Sedmak

Maggie, Maxovo dekle: Maja Jaklin

Saunders, Maggiejin oče, direktor opere: Leopold

Pungerčar

Tito Merelli, svetovno znan tenorist: Damijan Perne

Maria, Titova žena: Katarina Glavan Batagelj

Franz, hotelski gospodinjec: Marko Skok

Diana, sopranistka: Urška Koželj

Julia, predsednica sveta opere: Tatjana Rebolj

Vodstvo opere, osebje prestižnega hotela in celotno mesto nestrpno pričakujejo prihod tenorista svetovnega slovesa Tita Merellija. Direktor opere ga pričakuje predvsem kot odrešenika in rešitelja zavožene sezone, njegovi oboževalci, v prvi vrsti hotelski gospodinjec, hči direktorja opere, predsednica sveta opere in sopranistka Diana pa si želijo bližnjega srečanja z njim. Toda stvari niso tako enostavne, kot so videti na prvi pogled!

Merelli je, kot se za zvezde njegovega kova spodobi, zelo muhast in svojeglav; njegova žena pa pohotna kokoš, ki nima kaj dosti od moža. Ob njej si želijo Titove pozornosti še tri malo prej omenjene pohotnice: direktorjeva hči Maggie, sopranistka Diana in predsednica sveta opere madam Julija. A direktor Saunders ima s svojim pomočnikom Maxom rešitve za vse in vsakršne zaplete.

Predstava traja 1 uro 55 minut in ima en odmor.

Šentjakobsko gledališče Ljubljana je društvo, ki s svojo več kot petindevetdesetletno tradicijo velja za eno najstarejših repertoarnih ljubiteljskih gledališč abonmajskega tipa v Evropi. Dolgotrajno neprekinjeno delovanje (z izjemo kulturnega molka med drugo svetovno vojno) kaže na trdno vpetost v ljubljanski in slovenski kulturni prostor, ki ga s svojo programsko pestrostjo, načinom delovanja in organiziranostjo na področju ljubiteljskega gledališkega ustvarjanja že vsa ta leta pomembno bogati in dopolnjuje.

Za svoje delo so gledališče in njegovi člani prejeli številne nagrade, priznanja in državna odlikovanja, iz njegovih vrst pa so med drugimi izšla tako imenitna gledališka imena kot so Stane Sever, Mira Danilova, Frane Milčinski – Ježek, Rudi Kosmač, Bine Matoh, Dragica Potočnjak, Saša Pavček, Maja Končar, Barbara Cerar, Nataša Barbara Gračner, Jurij Zrnec itd....

ŠGL šteje okrog 150 članov. Običajno na sezono pripravi 5-6 premier, z okrog 150 ponovitvami, ki si jih doma in na gostovanjih ogleda okrog 20 tisoč gledalcev.

✉ info@sentjakobsko-gledalisce.si

🌐 www.sentjakobsko-gledalisce.si

SOBOTA

30. september ob 15.00

Kulturni dom Postojna

Hlodi, KUD Franc Kotar Trzin
**Milan Jesih: GRENKI SADEŽI
PRAVICE**

režija in koreografija: Sebastjan Starič

dramaturgija: Marko Bratuš

scenografija: ekipa

kostumografija: Polonca Šepic

luč: Marko Bizjak

ton in glasbena oprema: Luka Terčon

oblikovanje svetlobe: Domen Dalan, Simon

Maglica

igrajo:

Aleksandra Kmetič, Tina Lipovec / Matevž

Peternel, Anže Zupanc, Polonca Šepic, Veronika

Weixler / Nina Goropečnik, Ana Cimperman.

Predstava traja 55 minut in nima odmora.

Grenki sadeži pravice je drama o vsem in ničemer naenkrat. Napaberkovani prizori, ki mehko prehajajo en v drugega, prikazujejo človeka v vsem svojem sijaju, bedi, žalosti, sreči, nizkotnosti in očarljivosti. Kljub temu, da je besedilo nastalo pred skoraj štiridesetimi leti (1978), so njegovi prizori ravno zaradi človeškosti nenavadno aktualni še danes.

Tokratna izvedba se bolj kot na virtuožno prehajanje med besedilom posameznih slik osredotoča na gibanje, na valovanje gledališkega izraza, na telo v prostoru, na igralce, ki iščejo smisel. Zaman. Smisla predstave ni. Vsaj ne v običajnem smislu. Čeprav ... Mogoče pa vendarle ... No, ni važno. Sedite in uživajte!

KUD Trzin je hotel zajadrti tudi v popolnoma drugačne vode od tistih, ki jih je bil vaju. Porast članstva in njegova pomladitev sta to dopuščala in še več, celo zahtevala. Šli so v globine gibalnega teatra. Še vedno je prikaz skupine Hlodi gledališče, vendar z osmišljeno govorico ali plesom telesa, njegovim gibanjem in valovanjem, z njegovimi emocijami, ki podpirajo emocije govornega. Raziskovanje telesa kot orodja v gledališču je tej novi, samoironično poimenovani skupini Hlodi, dalo novo nalogo: iztisniti iz sebe še več kot enostavno mizansceno - iztisniti iz sebe moč, moč fizisa pomešano z močjo psihe.

✉ info@kud-trzin.si

f www.facebook.com/kudtrzin

SOBOTA

30. september ob 18.00

Kulturni dom Postojna

Dramski studio DADA Gledališke
družine Pinklec in Centra za mlade
Čakovec, Hrvaška

Saška Rakef: ZOO!

režija: Davor Dokleja
dramaturgija: Saška Rakef
scenografija: Davor Dokleja
avtor elektronske glasbe: Filip Vargek
poezija v predstavi: Tina Čatlaić
kostumografija: ekipa predstave
oblikovanje svetlobe: Neven Taradi
ton: Mario Zelenbaba

igrajo:
Vera: Ena Jagec
Christiane: Antonija Mrla
Bebši: Ivana Žulić
Stella: Hana Marciuš
Nicol: Nina Bočkaj
Ana: Tina Čatlaić
Vanda: Katarina Pintarić
Bernd: Marko Erlić
Axel: Vinko Moharić
Detlef: Neven Matoša

audio izvedba: Jelena Dokleja (*mama*) in Igor
Baksa (*tata*)

punk rock glasbo izvajajo: Nina Bočkaj (*solo*), Vinko
Moharić (*el. kitara*), Ivana Žulić (*solo*), Katarina
Pintarić (*el. kitara*)

Predstava traja 45 minut in nima odmora.

Predstava, narejena po motivih romana *Mi, otroci s postaje ZOO*, govori o aktualnih problemih najstnikov v družbi, ki počasi, a zanesljivo izgublja svojo vrednost. Družbe, v kateri po eni strani tehnologija prevzema pobudo in dela življenje vsak dan lažje, po drugi strani pa socialno, kulturno in zdravo življenje propada. Družbe, v kateri najstniki svoj obstoj in potrditev iščejo v virtualnem svetu, a ga v realnem svetu izkrivljajo z uživanjem sintetičnih drog in alkohola. Družbe, kjer ima družina, šola, delovno okolje in virtualni svet skupni imenovalec - nasilje. Družbe, v kateri so najstniki izgubljena generacija, ki svoje vrline redko pretvorijo v življenjske priložnosti.

Predstava temelji na izkušnjah igralcev Dramskega studia Dada in šolskih zdravnikov s področja mladoletniške zasvojenosti. Predstava je skupni projekt Dramskega studia Dada in Koordinacijskiga odbora mesta Čakovec - prijatelja otrok. Predstava je prejela več nagrad na

Hrvaškem in v tujini, med drugim nagrado za najboljšo predstavu na 56. festivalu hrvaških ljubiteljskih gledaliških skupin (Vodice 2016) ter Grand prix festivala Juventafest v Sarajevu.

Dramski studio Dada je bil ustanovljen 2004 kot gledališka skupina v mladinskem centru CEZAM Čakovec in od samega začetka združuje starejše osnovnošolce, dijake in študente, željne raziskovanja gledališke umetnosti. Od leta 2011 studio ustvarja v okviru gledališke družine Pinklec. Od svoje ustanovitve do danes je Dada uprizoril 23 gledaliških predstav in tri ulične predstave. Trenutno v Dramskem studio Dada deluje 7 različnih skupin z več kot 100 otroki in mladimi, starimi od 6 do 26 let.

✉ info@kdpinklec.com

🌐 www.kdpinklec.com

SPRATI
NALIKOVAN
ZASTARANOST
SVOBODA
NARODU

SOBOTA

30. september ob 20.00

Kulturni dom Postojna

Skupina Me, Društvo Gledališče Glej

**Avtorski projekt: UNE DRUGE TRI
SESTRE**

mentorstvo: Nina Šorak

režija: Zala Mojca Jerman Kuželički, Tanja
Srednik in Gaja Vudrag, Katarina Černe

igrajo:

Zala Mojca Jerman Kuželički

Tanja Srednik

Gaja Vudrag

Predstava traja 45 minut in nima odmora.

Trem sestram, ki se namesto z ruskimi vojaki raje spogledujejo z Marxom, posodo in zobnimi ščetkami, se pokvari pomivalni stroj. Kaj se zgodi, ko odpove to žarišče življenja, srce doma, zavetje družine? Katera bo pomila posodo? Katera bo dosegla svoje sanje? Katera sploh sanja? Posoda se kopiči, konflikti se zaostrujejo, odreši ji lahko samo ...

»Me« so se spoznale na projektu Gledališča Glej in Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti ŠtudenTeater, se ujele in dale na kup, da bi postavile na oder nekaj svojega, lastnega. Rade pojejo in zelo velikokrat plešejo; potem ugotovijo, da je vse zelo hermetično in zato še kaj povedo. Berejo poezijo in poslušajo opero, ne nujno v tem vrstnem redu. Nekatere čisto zares štekajo jazz, druge so bolj politične, pa ne, da se to nujno izključuje. So zelo različne, a ko pade gledališki mrak in se prižgejo vroči žarometi, vse govorijo isti jezik: Teater je zakon.

✉ info@glej.si

🌐 www.glej.si

Selektorica

56. Linhartovega srečanja:

ANA RUTER

Ana Ruter je diplomirala na ljubljanski Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo (AGRFT) pod mentorskim vodstvom Dušana Jovanoviča in Sebastijana Horvata v uprizoritvi *Pavilijoni ali kam grem, od kod prihajam in kaj je za večerjo*. Že v času študija je nastopala v Mestnem gledališču ljubljanskem, v SNG Drami Ljubljana in v Mestnem gledališču Ptuj. Po končanem študiju je sodelovala v različnih slovenskih gledališčih, v SNG Drama Ljubljana, v Anton Podbevšek teatru v Novem mestu ter v Lutkovnem gledališču Ljubljana. Leta 2009 se je zaposlila v SLG Celje, trenutno pa ima status samozaposlene v kulturi.

Strokovna žirija

56. Linhartovega srečanja:

MILADA KALEZIĆ

Milada Kalezić je študij gledališke igre zaključila leta 1975 z vlogo Helene Charles v uprizoritvi drame Johna Osborna *Ozri se v gnevu*. Že v sezoni 1976/1977 je postala stalna članica SLG Celje, kjer je takoj na začetku opozorila nase z vlogo Darinke v Šeligovi *Čarovnici iz Zgornje Davče*, za katero je prejela Borštnikovo in Sterijino nagrado ter Zlati lovorjev venec na festivalu MES v Sarajevu.

Iz sezone v sezono je nizala zanimive, ekstremne, velike vloge, ki jih je upodabljala z izjemnim, prefinjenim čutom za detajl po eni, in veliko tragično noto po drugi strani. Laura v Williamsovi *Stekleni menažeriji*, Medeja v Zajčevi

istoimenski drami, Helena Alvingova v Ibsenovih *Strahovih*, Katarina v Shakespearovi *Ukročeni trmoglavki*, Lee v *Sestrah* Wendy Kesselman - za katero je ponovno prejela Borštnikovo nagrado - so vloge, ki se bodo vpisale v slovensko gledališko zgodovino in ki zgovorno potrjujejo, da je Milada Kalezić ustvarjalna tako v svetovni klasiki in moderni, kot v slovenski klasiki in sodobnejših domačih tekstih.

Leta 1997 je gostovala v mariborski Drami v vlogi Elizabeth Proctor v Šedlbauerjevi uprizoritvi *Smrt trgovskega potnika* in za to vlogo ponovno prejela Borštnikovo nagrado, leto kasneje pa za vloge v tekoči sezoni nagrado Prešernovega sklada.

Leta 2002 je zapustila SLG Celje in se zaposlila v Drami SNG Maribor. Ponovno je začela nizati izjemne vloge: nekajkrat nagrajeno Mater v *Debeluhih v krilcih*, Veliko mamo v Williamsovi *Mački na vroči pločevinasti strehi*, Gospo Jurdain v Molierovem *Plemenitem meščanu* in ne nazadnje

foto: Janez Marolt

tri izjemne vloge, za katere je prejela Glazerjevo listino mesta Maribora leta 2010: Frido Khalo, Peerovo mater Aase v *Peeru Gyntu* in Gospo Prentice v Ortonovi komediji *Pornoskop ali kaj je videl batler*.

Leta 2011 je za svoj izjemen igralski opus prejela najvišje igralsko priznanje – Borštnikov prstan.

Tudi v filmskem svetu igralka Milada Kalezić ni neznanka, zanesljivo pa se je kot mlada igralka slovenskemu občinstvu vtisnila v nepozaben spomin v filmu *To so gadi* z danes že ponarodelim stavkom: »Jok brate, odpade.«

Strokovna žirija 56. Linhartovega srečanja:

MAJA GAL ŠTORMAR

Maja Gal Štormar je vsestranska umetnica: igralka, pesnica in pisateljica, prevajalka, gledališka pedagoginja. Sicer diplomirana romanistka je diplomantka Mednarodne šole za gledališče Jacquesa Lecoqa v Parizu. V gledališču je tako doma kot v tujini odigrala 41 vlog in posnela več kot 30 filmov. Izdala je 12 avtorskih knjig, od tega štiri pesniške zbirke (*Goga 66000*, *Na predpomlad mi reci ti, Že češnječas* ter pesniška zbirka s CD *Boginja z zamudo – Dea in ritardo*), pet romanov (*Amigdalino srce*, *Lju.beznica ali Svetloba po dekretu*, *Misli name, ko ti je lepo*, *Potaknjenci in 7kg do sreče*), monodramo *Alma Ajka*, ki je slovensko-arabska izdaja Aleksandrijske

Knjižnice ter gledališki vademecum s pravljico *Črkolandija* in pravljico *Dobrodelna pravljica Anina Zvezdica*. Na izid pri Založbi Goga čaka roman *Ženska drugje*. Piše gledališka besedila za otroške predstave, radijske igre za odrasle in mladinske igrane igre v več delih. Leta 1991 je prejela Severjevo nagrado za igralske dosežke. Odlomek njenega romana *Misli name, ko ti je lepo* v angleškem jeziku je bil leta 2017 izbran za objavo v zborniku BEF *Best European Fiction 2017*, Dalkey Archive Press.

Svoje bogate izkušnje posreduje tudi ljubiteljskim gledališkim ustvarjalcem preko številnih gledaliških delavnic. Je tudi dolgotletna strokovna spremljevalka in selektorica srečanj in festivalov v okviru Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti.

Strokovna žirija
56. Linhartovega srečanja:

DAMJAN TRBOVC

Damjan Trbovc je zaključil študij gledališke igre in umetniške besede na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo v Ljubljani leta 2000 v letniku Mileta Koruna in Matjaža Zupančiča z vlogo Zevsa v uprizoritvi Krištofa Dovjaka *Belle Paris ali Obračun v Louvru*. Takoj po študiju se je zaposlil v SLG Celje, kjer ustvarja zadnjih sedemnajst let. V tem času je odigral skoraj 50 gledaliških vlog in postal eden izmed nosilcev repertoarja SLG Celje.

Ob tem velja opozoriti, da je izjemno zavezan mlademu občinstvu, saj so njegove vloge v predstavah za otroke vedno posebno doživetje; iskanje novega, vznemirljivega, nenavadnega

v svetu med fantazijo in realnostjo. Prav za takšne vloge je bil že dvakrat nagrajen z Zlato paličico na istoimenskem festivalu predstav za otroke in mlade.

Damjan je izredno aktiven tudi izven domače gledališke hiše: kot gost je nastopal v SNG Drama Ljubljana in Mestnem gledališču Ptuj, več let je sodeloval v uličnem gledališču KD Priden možic. Je izvrsten mentor gledaliških skupin in vodi različnih gledaliških delavnic, v katerih polje gledališke umetnosti povezuje tudi z drugimi področji, kot so lutke, glasba in folklorna umetnost. V svet ljubiteljskega gledališča je vpet tudi kot strokovni spremljevalec in selektor srečanj in festivalov v okviru Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti.

Prejemnik Linhartove plakete
za leto 2016:

MATJAŽ ERŽEN

Matjaž Eržen se je rodil 10. novembra 1948. Po poklicu je bil ekonomski tehnik in skoraj vse življenje zaposlen v Iskri. Nekaj let pred upokojitvijo je bil zaposlen tudi v gledališču Loški oder, kateremu je tako ali tako posvetil praktično vse življenje.

Matjaž Eržen je ustvaril impresivni igralski opus. Njegova igralska pot se je začela z vlogo Kekca pod režijskim vodstvom Podke Štiglic v KUD Svoboda. Leta 1965 se je pridružil novoustanovljenemu Odru Galeriji, ki so ga pod vodstvom Petra Jamnika ustanovili na škofovskem gradu. Po desetih letih se je skupina preimenovala v KD Loški oder, kateremu je Matjaž Eržen

zvest še danes.

Posebno pozornost in priznanje zasluži celoten Erzenov igralski opus: v petinpetdesetih letih je izoblikoval skupno sedeminpetdeset vlog na gledaliških deskah. Pod vodstvom različnih priznanih režiserjev je širil svoje igralsko obzorje in brusil svoje igralske izrazne sposobnosti. Gledalcem ostajajo v spominu njegove največkrat komedijske vloge, npr. Bretšnajder v *Dogodivščinah Jozefa Švejka*, Berač v *Beraški operi*, Dr. Einstein v *Arzeniku in starih čipkah*, Jožef v *Jožefu in Marji*, Meser Nicia v *Mandragoli*, Jurin v *Slavnostni večerji v pogrebem zavodu*, Žika v *Sumljivi osebi*, Brif v *Prebrisani vdovi*, Babušin v *Strogo zaupno* itn. Med njimi je mogoče nekatere šteti kar za antologijske, saj so izdelane skrbno, suvereno in polnokrvno. Natančno in z veliko mero občutka za humor in zrelo samoironijo je izdelal lik Josepha v komediji *Naši trije angeli*; vlogo, ki je bila kot napisana na kožo njegovemu živahnemu in nenehno iskavo

begavemu značaju. Vloga Elwood P. Doud v komediji *Harvey*, je igralcu Erženu omogočila odpreti skrajne ustvarjalne registre, ko je moral iz prizora v prizor z bliskovitimi menjavami stališč in razpoloženj ter s skrajno psihološko prefinjenostjo vzdrževati ravnotežje v svetu, ki je zase prepričan, da je normalen, a se na koncu izkaže, da je pravzaprav enak njegovemu – torej nor. Antologijska je tudi vloga Jasperja v melodrami *Igre je konec*, ki je fenomen neme vloge. Matjaž Eržen je to izrazito statično vlogo preobrnil v opazno notranjo dinamiko, s čimer je ustvaril paradoksalno živo osebnost. Njegovi izrazni sredstvi sta bili zgolj obrazna mimika in gestika rok ob negibno sedečem telesu, ki pa sta bili kljub svoji subtilnosti in minucioznosti dovolj izrazni, da ju gledalec v njuni tragikomičnosti ni mogel spregledati. Skratka, težka in zahtevna vloga, ki jo je Matjaž Eržen razvil in oživil v igralsko stvaritev, ki bi jo lahko poimeenovali izkristalizirana odrska prezenca.

V minuli sezoni je na Loškem odru odigral v dveh predstavah – komedijah: vojščaka v *Amfitrionu 38* ter opata v *Svetnikih*. Vloga vojščaka v *Amfitrionu 38* sicer ne sodi med glavne; je stranska vloga, ki upodablja odsluženega in ostarelelega vojščaka, ki kot onemogli starec vztraja v svoji bojevnikiški držji in do absurda pri-gnani vnemi za bojevanje, ne glede na to, čemu vojna služi. Taka vloga lahko zaživi in polno učinkuje le v izvedbi dovolj močnega igralca. Matjaž Eržen jo je odigral tako, da se je njegov vojščak prepričljivo vraščal v celotno igro in s svojo pojavo učinkoval ne le kot katalizator dogajanja na odru, temveč kot samouresniču-joča in samouničujoča se groteska, tako da ga je gledalec dojemal v sicer bridkem, a vendar sproščujočem humorju.

Vloga opata v »temni komediji o temnem srednjem veku« *Svetniki* je terjala od igralca več zaporednih in subtilnih osebnostnih trans-formacij, od strastne vdanosti veri, Bogu in

dobrodelni skrbi za »uboge«; do vnetega soorganizatorja profane trgovine s človeškimi okostji, ki jih kot svetniške relikvije samostan prodaja za izboljšanje svojega gmotnega položaja in vrnitev romarske slave samostanu. Od svetega in posvečenega v posvetno in človeško - pri čemer se posvetni strah izkazuje veliko bolj naraven kot posvečeni - ves čas notranje polno in prepričljivo, pri tem pa tako resno, da gledalcu zbujajo spontan in katarzičen smeh. Matjaž Eržen te prehode oblikuje kot naravne, same po sebi umljive in nevsiljive s ter s posebno osebnostno noto.

Za izjemni igralski opus podeljuje Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Matjažu Erženu Linhartovo plaketo.

Prejemnik Linhartove listine za leto 2016:

BERNARD PROTNER

Bernard Protner, v gledališkem svetu bolj znan po svojem umetniškem imenu Svit Vurberški, se je rodil leta 1957 v dvojezični družini v Mariboru. Osnovno šolo je obiskoval v Mariboru in delno v Nemčiji. Maturiral je na II. gimnaziji Maribor ter diplomiral iz nemščine in sociologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani. In če se Bernard Protner poklicno ukvarja s prevajanjem, tolmačenjem in poučevanjem tujih jezikov, je Svit Vurberški stoodstotno zaprimežen kulturi in umetnosti.

Leta 1999 je ustanovil Gledališče GNOSIS, ki je po prvih začetkih v Pekarni Magdalenske mreže svoj stalni domicil našla na II. gimna-

ziji Maribor in je danes eno najuspešnejših mladinskih gledališč v Sloveniji ter hkrati eno najpomembnejših kalilnic za mlade gledališčnike v Mariboru in okolici. V svojem delovanju je GNOSIS zavezan k družbeni kritičnosti, kar se izraža tudi v njegovi programski usmeritvi. Čeprav je GNOSIS mladinsko gledališče, so njegove predstave zaradi svoje sporočilnosti zelo aktualne tudi za širše občinstvo.

V okviru gledališča GNOSIS je ustanovil gledališko šolo, kar kaže na zavedanje o pomembnosti in koristih samega učnega procesa za posameznika, ne le usmeritve h končnemu cilju – predstavi. Njen program izhaja iz razumevanja pomembne povezanosti gledališča z drugimi področji človekovega življenja. Vzporedno z gledališčem GNOSIS na II. gimnaziji Maribor vodi tudi Goethe Teater, gledališče v nemškem jeziku.

Svit Vurberški je kot umetniški vodja, mentor in režiser sodeloval pri vseh predstavah Gle-

dališča GNOSIS. Že s prvo predstavo, *V kazenski koloniji* Franza Kafke, je nakazal svojo poetiko in umetniško usmeritev Gledališča GNOSIS. Temo nasilja in ujetosti človeka v sistemu je nadaljeval z režijo *Peklenške pomaranče* Anthonyja Burgesa v dramatizaciji Mihe Jesenška, člana gledališča GNOSIS. Predstava se je uvrstila na regijsko Linhartovo srečanje in zmagala na festivalu Transgeneracije.

V naslednjih letih je na oder postavil Bartolovega *Alamuta*, *Krasni novi svet* Aldousa Huxleya, *Bejbe* Erica Berlina ter *Vi kar mirno spite naprej, jaz sem samo sen*. Predstava, narejena po motivih Franza Kafke, se je uvrstila na zaključno Linhartovo srečanje 2005 ter na festival Transgeneracije.

Po krajšem izletu v komične vode z režijo Fojeve mojstrovine *Niti tat ne more pošteno krasti*, se je njegova pozornost usmerila v Heinerja Mülerja. Leta 2007 je tako na oder postavil predstavo *Stroj Hamlet* ter z njo na Festivalu

Vizije osvojil vizionarja za najboljšo predstavo v celoti, istega leta na Linhartovem srečanju pa še matička za ansamblsko igro. K Müllerju se je vrnil tudi leta 2013 z uprizoritvijo *Mauserja*, ki na festivalu Transgeneracije 2013 osvoji glavno nagrado.

Omeniti velja tudi režije *Baala* Bertolta Brechta, Ionescove *Plešaste pevke*, *Drakule*, nastale po dramski predlogi člana GNOSISA Mihe Jesenška in treh avtorjev, Dürenmatove *Fizike* ter posebej politično angažirane predstave *Gospe in gospodje, gremo konje krast*, ki je opisovala krut zločin norveškega nacionalista Andresa Brevika, ko je ubil 69 mladih ljudi.

S predstavama *Svita Vurberškega* pa sta bila zaznamovana tudi zadnja festivala Vizije: predstava *Rešeni* Edwarda Bonda je prejela kar dva vizionarja za igralske dosežke, velik vtis pa je pustila tudi Orwellova *Živalska farma*, ki je prejela vizionarja za ansamblsko igro.

Bernard Protner oz. Svit Vurberški v svojem

delu ni zavezan zgolj umetniškemu ustvarjanju, temveč svoje poslanstvo vidi predvsem kot gledališki pedagog. V skoraj dvajsetih letih vodenja gledališke šole in gledališča GNOSIS je z gledališko umetnostjo uspešno »zastrupil«
brezštevilno množico mladih, ki danes bogatijo ljubiteljsko in tudi poklicno gledališče.

Zaradi omenjenih številnih izjemnih dosežkov na področju režije, mentorstva in gledališke pedagogike podeljuje Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Bernardu Protnerju Linhartovo listino.

Prejemnik Linhartove
listine za leto 2016:

KLEMEN KLEMENC

Klemen Klemenc je zaključil študij metalurgije v Ljubljani. Po zaključku študija je do odhoda k vojakom na jeseniških šolah poučeval fiziko, matematiko in tehnični pouk, po vrnitvi s služenja vojaškega roka pa je v Železarni Jesenice opravljal delo tehnologa in nekaj časa tudi vodje oddelka. V tem času si je med drugim prislužil tudi naziv inovator leta. Po razgradnji Železarne Jesenice se je vrnil v prosveto, kjer še danes na OŠ Toneta Čufarja poučuje tehnični pouk in računalništvo ter vodi fotografski krožek. Je član Fotografskega društva Jesenice, soustanovitelj in predsednik Astronomskega društva Nova Jesenice, od lani pa sodeluje tudi

v projektu Gornjesavskega muzeja Jesenice - Oživitev spomina na fužinarstvo v jeseniškem koncu.

Svoj ustvarjalni nemir že od sezone 1968/1969 udejanja tudi na ljubiteljskih odrih po Gorenjskem, predvsem na odru Gledališča Toneta Čufarja, kjer je en mandat opravljal tudi predsedniško funkcijo. Ob več kot petdesetih vlogah, ki jih je ustvaril v Gledališču Toneta Čufarja, je igral tudi v gledaliških skupinah Linhartov oder Radovljica, KUD Rudija Jedretiča Ribno, gledališču Aksa Slovenski Javornik, KUD Bohinjska Bela, Oder treh herojev Pirniče in v Prešernovem gledališču Kranj. V 50. letih in v skoraj 70. vlogah je zbral za drobec manj kot 1000 odrskih nastopov ter je tako nedvomno eden najbolj prepoznavnih obrazov gorenjskega ljubiteljskega gledališča.

Klemen Klemenc nikoli prvak ali nosilec glavnih vlog. Usoda mu je namenila pozicijo manjših in podpornih vlog. Rek, da v gledališču

ni velikih in majhnih vlog, ampak so samo veliki in majhni igralci in da so nosilci glavnih vlog dobri samo toliko, kolikor imajo dobro podporo ostalih soigralcev, v primeru Klemna Klemenca popolnoma drži. Našel se je v manjših vlogah in jih znova in znova napolnjeval s strastjo, življenjem in iskro ustvarjalnosti. Tudi ko je v predstavi *Pokvarjeno* igral truplo, se je v dvorani čutila njegova prezenca, ne da bi pri tem zasenčil ostalo dogajanje na odru. Pozornosti ni iskal s pretiravanjem ali koketiranjem s publiko; temveč z doslednim, domiselnim, humornim in poglobljenim študijem vsake, še tako majhne vloge. Skupni imenovalec njegovih vlog je specifičen, psihološko in vizualno precizno izdelan gledališki lik, ki je, nadgrajen z njegovim smislom za kolektivno igro predstavljal pomemben kamen v mozaiku vsake predstave, v kateri je bil.

Klemen Klemenc je eden tistih ljubiteljskih igralcev, ki se vse svoje življenje gledališču

predaja absolutno – z vso svojo dušo, telesom in srcem. Svojo nalogo igralca vedno jemlje resno in odgovorno, kar se kaže v njegovi točnosti, vestnosti, pripravljenosti in disciplini - tako na vajah, kot tudi na predstavah.

Za obsežen igralski opus podeljuje Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Klemnu Klemencu Linhartovo listino.

Prejemnik Linhartove
listine za leto 2016:

ANTON BERTONCELJ

Anton Bertonceľ, rojen 11. maja 1949, je svojo ljubezen do govorne besede začel udeleževati najprej na radiu. V letih 1968 in 1969 je opravil šolanje iz tehnike govora za radijske napovedovalce pri Ani Mlakarjevi na Radiu Ljubljana, kjer je potem tudi deloval kot radijski napovedovalec, pozneje pa tudi na Radiu Koper in Radiu Študent. Kot bralec pri sinhronizaciji radijskih in televizijskih oddaj občasno sodeluje še danes.

V sezoni 1984/85 je postal član Šentjakobskega gledališča Ljubljana in bil s svojo nezgledljivo odsko prezenco takoj zaseden v dveh klasikah, *Ukročeni trmoglavki* W. Shake-

speareja in Cankarjevem *Kralju na Betajnovi*. Zaradi svojega vestnega in predanega odnosa do ljubiteljskega igralskega ustvarjanja so ga režiserji nenehno hoteli v svojih zasedbah, žal pa se v tistem času zaradi zahtevnih službenih obveznosti gledališču ni mogel posvečati tako in toliko, kot bi si vsi želeli. Kljub temu je že v prvem desetletju svojega članstva v Šentjakobskem gledališču nanizal dober ducat odmevnih vlog in preko 300 nastopov. Iz teh časov nam je še posebej ostal v spominu kot izvrsten papež Albert IV. v Bethencourtovem *Dnevu, ko so ugrabili papeža* in impozantni J. E. Rockefeller v de Obaldijevem *Vetru v vejah Sasafrasa*.

S svojim izjemno resnim in poglobljenim pristopom do raziskovanja in oblikovanja zaupanih vlog je v svojem tridesetletnem opusu ljubiteljskega igralskega udejstvovanja pokazal izjemen igralski razpon, ki sega od vlog v klasičnih dramskih delih (Shakespeare, Cankar, Williams) do lahkotnejših komedijskih žanrov

(Šehović, Hašek, Nušić). Nemogoče je pozabiti njegovega monumentalnega Archieja Leeja v Williamsovem *Ameriškem bluesu* ali Dr. Podboja v Kraigherjevi *Školjki* ali na drugi strani resnega, a s smislom za prefinjeni humor navdahnjenega gostilničarja Palivca iz Haškovega *Dobrega vojaka Švejka* ali na videz načelnega, vase in v svoj konservativni prav zaverovanega senatorja Keeleyja v *Tičji kletki*, ki pa mora na koncu, da bi si rešil kožo in navidez neomadeževan politični profil, privoliti ravno v vse tisto, kar najbolj prezira.

Vse omenjene in tudi številne druge vloge so Toneta Bertonclja v preteklih treh desetletjih v Šentjakobskem gledališču utrdile kot enega vodilnih igralcev srednje in zdaj že tudi nekoliko starejše generacije, ki nadaljujejo in vzdržujejo tradicijo svojih predhodnikov v najzlahtnejši obliki ljubiteljskega gledališkega ustvarjanja. V tem času je v Šentjakobskem gledališču ustvaril 32 vlog in z njimi več kot 600 odrskih nastopov.

Poleg svojega igralskega udejstvovanja je Tone Bertoncelj vedno zelo aktivno sodeloval tudi pri organizacijskem delu v društvu. Kar dva mandata je bil član upravnega odbora, kasneje pa tudi član disciplinske komisije, katere predsednik je še danes. Svoje pretehtane in resne argumente in besede pa je za dobro gledališča vedno zastavil, tudi takrat, ko ni imel nobenih formalnih funkcij ali zadolžitev.

Za izredni igralski opus ter za aktivni prispevek k razvoju ljubiteljske gledališke dejavnosti podeljuje Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Toneta Bertonclju Linhartovo listino.

Predstave, pripravljene na Linhartovo srečanje 2017

(predstave, označene krepko,
so se uvrstile na regijska
srečanja)

Območna izpostava JSKD Brežice

Sekcija Jagodni izbor,
Društvo upokojencev
Brežice
Rudi Mlinar: V ČAKALNICI
Režija: Rudi Mlinar,
Edita Binkovski Krošl

Območna izpostava JSKD Celje

KUD Zarja Trnovlje - Celje
Anton Pavlovič Čehov: VANJA
Režija: Tomaž Krajnc

Dramska skupina Vojnik,
KUD France Prešeren Vojnik
Feda Šehović: KURBE
(BALERINE, KURBE,
VOJAKINJE)
Režija: Renato Jenček

Gledališka šola za mlade,
SLG Celje in OK Celje
Oleg in Vladimir
Presnjakov: TERORIZEM
Režija: Tina Kosi, Kristian
Koželj

Območna izpostava JSKD Črnomelj

Gledališka skupina ZIK
Črnomelj, Društvo za
gledališko dejavnost
Tone Partljič: PESNIKOVA
ŽENA PRIHAJA
Režija: Helena Vukšinič

Vrtec Otona Župančiča
Črnomelj
MOJCA POKRAJČULJA
Režija: Simona Miljavac
Štrucelj

Območna izpostava JSKD Domžale

Odrasla gledališka skupina,
KD Jožef Virk Dob
Georges Feydeau: ODLIKOVA-
NJE ZA VSAKO CENO...
Režija: Peter Militarev

Hlodi, KUD Franc Kotar
Trzin
Milan Jesih: GRENKI
SADEŽI PRAVICE
Režija: Sebastjan Starič

Območna izpostava JSKD Gornja Radgona

Ljubiteljsko dramsko društvo
Sveti Jurij ob Ščavnici
Ray Cooney: MINISTER V
ŠKRIPCIH
Režija: Suzana Kšela

Gledališka skupina Šest
žensk in moška glava,
Vrtec Manka Golarja Gornja
Radgona
Avtorsko delo skupine: BABA
ČULA, BABA REKLA

Območna izpostava JSKD Idrija

B'K Teater, KUD Sloga
Črni Vrh nad Idrijo
Helena Felc: SEJA
V BELEM DOLU
Režija: Helena Felc

Peter Klepec, Vrtec Peter
Klepec pri OŠ Cerkno
Jana Milčinski, Daniel
Demšar: KJER SE PREPIRATA
DVA ...
Režija: skupno delo

Območna izpostava JSKD Ivančna Gorica

Dramska skupina KD Ambrus
Sašo Tratar: BIPOLAREN
Režija: Sašo Tratar

Drzne in lepi, Kulturno
društvo Stična
Carlo Goldoni: SLUGA DVEH
GOSPODARJEV
Režija: Aleksander Bako

Gledališče KD Sv. Mihaela
Grosuplje
Josip Jurčič: KOZLOVSKA

SODBA V VIŠNJI GORI Režija: Marjan Adamič

Gledališka skupina Vidovo,
KD Vidovo Šentvid pri Stični
Tone Partljič: PARTNERSKA
POROKA
Režija: Anica Čuček

Območna izpostava JSKD Jesenice

KD Igralska skupina
pri GTČ Jesenice
Marcus Köbeli: PEEP SHOW
Režija: Vid Klemenc

Seniorke, KD Igralska
skupina pri GTČ Jesenice
NAJLEPŠE, NAJBOLJŠE
IN NAJBOLJ SLEČENE
Režija: Nika Brgant, Katja
Stušek

Igralci dovškega odra,
Turistično društvo Dovje
Mojstrana
Marsel Gomboc: DOM NA
KREDARICI
Režija: Leona Gomboc

Gledališče Julke Dolžan,
KD dr. France Prešeren
Žirovnica - Breznica
Janez Jalen: OVČAR MARKO
Režija: Aleš Jekovec, Jože
Resman

Teater, prof., Farno kulturno
društvo Koroška Bela
Fernando Arrabal: PIKNIK
NA BOJJIŠČU
Režija: Marija Palovšnik

Območna izpostava JSKD Kamnik

APIS, Mladinski center
Kotlovnica Kamnik
Benjamin Zajc: MEDENE SOLZE
Režija: Benjamin Zajc

Območna izpostava JSKD Koper

Kulturno društvo 5. kader
Ankaran
Helena Šukljan: VSE
NAJBOLJŠE
Režija: Valentina Šukljan

Skupina Gledališka druž-
nja, Gledališče Koper
Slawomir Mrożek: NA
ODPRTEM MORJU
Režija: Gregor Geč

Območna izpostava JSKD Kranj

Kulturno umetniško društvo
»Pod lipo« Adergas
Anton Žumbar: MOJ VINKO
Režija: Silvo Sirc

Kulturno umetniško društvo
Valentin Kokalj Visoko

Francis Veber: BUTELJ
ZA VEČERJO
Režija: Frenk Kranjec

Alternativna gledališka
skupina KD Figura
Domi Vrezec: ČAKALNICA
(MODRA KOMEDIJA)
Režija: Domi Vrezec

BB Teater, KD BB Teater
Iztok Alidič: JOHANA
Režija: Iztok Alidič

Območna izpostava JSKD Krško

Little Rooster Productions,
Društvo Mali petelin
Rok Sanda: FENIKS
Režija: Rok Sanda

Gledališka skupina
KD Svoboda Brestanica
Georges Feydeau: DAMA
IZ MAXIMA
Režija: Margareta Marjetič

Dramska skupina
KD Leskovec pri Krškem
Vesna Šinko: PRI ZDRAVNIKU
Režija: Vesna Šinko

Dramska skupina
KD Leskovec pri Krškem
Branislav Nušič: ŽALUJOČI
OSTALI
Režija: Mirjana Mariničič,
Boštjan Arh

**Gledališka skupina
DKD Svoboda Senovo**

**Avgust Fabjančič:
AMERIKANSKI DOLARJI**

Režija: Boža Ojsteršek

**Območna izpostava
JSKD Lenart**

Dramska skupina KD Sv. Ana
Aleksander Marodič: UPOR

JEZNE GOSPODINJE
Režija: Marija Šauperl

Kurje oko, MKK Kulturna
zadruga Sveta Ana
Kurje oko: POPRNIC
Režija: Nina Kolarič

**Območna izpostava
JSKD Lendava**

Egy&Más Vándorszínház,
Zavod za kulturo
madžarske narodnosti
Presser Gábor, Szevanovity
Dusán, Horváth Péter:
A PADLÁS (PODSTREŠJE)
Režija: Attila Mess

**Območna izpostava
JSKD Litija**

Izredni teater,
Športno-kulturno
društvo Tombas
Marko Djukić: ZAGONIMO
SLOVENIJO
Režija: Marko Djukić

Teater 13, KUD Venčeslav
Taufel Dole pri Litiji

Dario Fo: NITI TAT NE MORE
POŠTENO KRASTI

Režija: Marko Plantan

Teater 13, KUD Venčeslav
Taufel Dole pri Litiji

Dario Fo: PLESKARJI NIMAJO
SPOMINOV

Režija: Marko Plantan

**Območna izpostava
JSKD Ljubljana**

KUD Svoboda Zalog
Bohuslav Novotny: DEDEK
SE UPRE
Režija: Jože Valentič

**Šentjakobsko gledališče
Ljubljana**

**Dušan Kovačević:
MARATONCI TEČEJO
ČASTNI KROG**
Režija: Matjaž Šmalc

Šentjakobsko gledališče
Ljubljana
Lutz Huebner:
MARJETKA, STR. 89
Režija: Sebastijan Starič

Šentjakobsko gledališča
Ljubljana
Lučka Jagodic, Marko Po-
korn, Boštjan Tadel: KLINIKA
TIVOLI D.O.O.
Režija: Gorazd Žilavec

**Šentjakobsko gledališče
Ljubljana**

Ken Ludwig: TI NORI TENORJI
Režija: Gojmir Lešnjak - Gojc

**Šentjakobsko gledališče
Ljubljana**

Rok Vilčnik: BLOK II
Režija: Andrej Jus

**Poljanski oder, Gimnazija
Poljane**

Gregor Strniša: ŽABE
Režija: Katarina Torkar Papež

**Območna izpostava
JSKD Ljubljana - okolica**

Sekcija za ljudski oder,
KUD Fofité
Marcus Köbel: ŠPEGANJE
ALI PEEPSHOW POD ALPAMI
Režija: Brane Kraljevič

Sekcija za ljudski oder,
KUD Fofité
Bernard Slade: OB LETU
OSOREJ
Režija: Milan Golob

Teater JJ, KD Janez Jalen
Neil Simon: GOVORICE
Režija: Nina Šorak

**Območna izpostava
JSKD Ljutomer**

Gledališka skupina
KD Ivan Kaučič

Vinko Möderndorfer:
KO BOM OBLAST

Režija: Srečko Centrih

**Pürga, KD Anton Krempf
Mala Nedelja**

**Tadej Murkovič: KAK JE
NEGDA BLO POZIMI**

Režija: Tadej Murkovič

**Območna izpostava
JSKD Maribor**

Kulturno glasbeno društvo
»Ptčica«
POROKA Z DOLARJI
Režija: Jože Ekart

Odrasla gledališka skupina
KD Pekre Limbuš
Tone Partljič: SILVESTRSKA
SPRAVA
Režija: Tone Partljič

**KUD gledališka skupina
Rače**

**Vinko Möderndorfer:
OBLAST**
Režija: Melita Maksimiljana
Lašič

**Jana in Petra (KUD Studio
Gledališče)**

**Svetlana Makarovič:
KORENČKOV PALČEK**
Režija: Jana Jereb in Petra
Bauman

**Območna izpostava
JSKD Mozirje**

Gledališka skupina
KD Lepa Njiva
Tone Partljič: ČAJ ZA DVE
Režija: Primož Vajdl, Sara
Kramar

**Kulturno društvo
Gornji Grad**

**KADAR MIŠI NI DOMA,
MAČKONI PLEŠEJO**
Režija: Anica Stakne

**Območna izpostava
JSKD Murska Sobota**

Gledališka skupina
Strokovnega društva
medicinskih sester,
zdravstvenih tehnikov
in babic Pomurja
Edvard Jakšič: TRAGEDIJA
DA JE ŽE KOMEDIJA
Režija: Edvard Jakšič

Ljubiteljska gledališka
skupina Zgrebaši, Turistično,
kulturno, športno društvo
Pečarovci
Danica Kardoš: TRGOVSKI
POTNIK
Režija: Danica Kardoš

Dramska skupina Mokoš,
Večetnično, kulturno,
izobraževalno, turistično
in športno društvo, Bakovci

Mišo Kontrec: VEDEŽEVALKA /
ŠLOGARCA

Režija: Mišo Kontrec

Močnikovi, Kulturno
prosvetno društvo Rogašovci
Zdenko Perc: KŠEFT ZA
ZNORETI
Režija: Metka Recek

**Gledališka skupina KUD
Štefan Kovač Murska Sobota**

**Dušan Kovačević:
ZBIRNI CENTER**
Režija: Luka Martin Škof

**Območna izpostava
JSKD Nova Gorica**

**Gledališko društvo
Kontrada Kanal
Friedrich Dürrenmatt: FIZIKI**
Režija: Peter Harl

Dramska skupina KD Grgar
Leopold Suhodolčan: NAROB
STVARI V MESTU PETPEDI
Režija: Radoš Bolčina

Amaterska gledališka skupina
ŠOOV Šempas, KPD Lipa Šempas
TA NORI DAN ALI NEŽKA
SE MOŽI

Gledališka skupina »FACE«
Lutke 1000 - 1 Solkan,
KD Slavec Solkan
PETER KLEPEC
Režija: Marica Faletič

Območna izpostava JSKD Ormož

Dramska skupina KD Simon
Gregorčič Velika Nedelja
Anton Žumbar: KORENČKOVI
Režija: Anton Žumbar

Območna izpostava JSKD Piran

GD Cuker teater Portorož
Jorge Accame: BENETKE
Režija: Vesna Jevnikar, Igor
Štumulak

Območna izpostava JSKD Pistoja

Teater Harlekin, KŠD
Harlekin
Nenno Harlekin: KO TE ŠIŠA
Režija: Nenno Harlekin

Gledališka skupina Ščuka,
KUD Planina
Maja Batagelj: MODNA
AGENCIJA GRANDE
Režija: Maja Batagelj

Območna izpostava JSKD Ptuj

Dramska sekcija
KD Podlehnik
Fran Milčinski:
ZGODBE IZ BUTAL
Režija: Danica Kurež,
Milica Jeza

Odrasla gledališka skupina
KUD Vitomarci
Tone Partljič, priredba:
Milan Černel: GOSPA
POSLANČEVA
Režija: Milan Černel

**Gledališka skupina
KD Franceta Prešerna
Videm pri Ptuj
Vinko Möderndorfer:
MRTVE DUŠE
Režija: Metka Ostroško**

Območna izpostava JSKD Radlje ob Dravi

Dramska skupina
KUD Stane Sever Ribnica
na Pohorju
Jakob Alešovec: PODLAGA
ZAKONSKE SREČE
Režija: Tone Partljič,
Jože Zapečnik

Območna izpostava JSKD Radovljica

**Društvo Gledališče 2B
Bohinjska Bistrica
Marjan Marinc:
KRASEN CIRKUS
Režija: Darko Čuden**

Dramska skupina Čofta,
KD Kropa
Anže Habjan: SROTEŽO
(SROTEŽI)
Režija: Anže Habjan

Linhartov oder, KUD
Radovljica
Raymond Queneau:
VAJE V SLOGU
Režija: Alenka Bole Vrabec

Kulturno društvo K
in Gledališče 2B
Samuel Beckett:
ČAKAJOČ GODOTA
Režija: Niko Kranjc

Odrasla dramska skupina
KD Rudija Jedretiča Ribno
Franci Tušar: MEĐENI TEDEN
Režija: Janez Kristan

Gledališka skupina HOM,
KUD E-NOTA
Lucija in Aljaž Vidic:
USODNA PLETNA
Režija: Meta Vodnjov
in Lucija Vidic

Gledališče Belansko,
KD Bohinjska Bela
Carlo Goldoni:
BELANSKI IMPRESARIJ
Režija: Bernarda Gašperčič

Območna izpostava JSKD Ravne

Kulturno društvo Holmec
Anton Žumbar: MOJ VINKO
Režija: Jani Mikeln

**Kulturno društvo ŠOK
Teater Mežica**

**Vinko Möderndorfer:
TRANSVESTITSKA SVATBA
Režija: Miha Pačnik**

Območna izpostava JSKD Ribnica

KUD Dramšpil
Andreja Škrabec:
KNJIŽNI KLUB
Režija: Boštjan Štorman

Območna izpostava JSKD Sevnica

Kulturno društvo Franc
Požun Zabukovje
Rudolf Dobovšek:
RADIKALNA KURA
Režija: Janez Podlesnik

Območna izpostava JSKD Sežana

Kulturno in razvojno
društvo Brce, Gabrovica
pri Komnu
Anton Pavlovič Čehov
in Anton Tomaž Linhart:
ŽENINI, TAKŠNI IN DRUGAČNI
(SNUBAČ IN ŽUPANOVA
MICKA)
Režija: Minu Kjuder

Kraški komedijanti, Kulturno
in športno društvo Šator - Štorje
Bojan Podgoršek: KOT REČEŠ,
HUGO
Režija: Bojan Podgoršek

**Gledališka skupina
Repentabor: Razvojno
združenje Repentabor
in Kulturno društvo
Kraški dom
Anja Škabar: DOHTAR
NA VASI
Režija: Anja Škabar**

Območna izpostava JSKD Slovenj Gradec

Lutkovno-gledališka
skupina vrtca Slovenj Gradec
Claudia Fries: PUJSA IMAMO
ZA SOSEDA
Režija: Martina Rebernik,
Bernarda Štumpf, Katja
Hudovernik, Romana
Bernard, Petra Kresnik

**Gledališko združenje
Koroški deželni teater
Slovenj Gradec
Jordan Cvetanović:
TERAPIJA
Režija: Sergej Dolenc**

Studio A, Slovenj Gradec,
KD Slovenj Gradec
Edward Albee: ZGODBA
O ŽIVALSKEM VRTU
Režija: Aleksandar Čaminski

Ljubiteljska gledališka
skupina KD Šniklavž
Branislav Nušič: JAZ
BOM POSLANEC
Režija: Maksimiljan Kramljak

Studio A, KD Slovenj
Gradec
Suzanne von Lohuizen:
FANT V AVTOBUSU
Režija: Aleksandar Čaminski

Igralska skupina Anka,
KD Šmartno pri Slovenj
Gradcu
Hermina Kranjc:
POSKRBELE BOMO ZATE,
MAMA
Režija: Hermina Kranjc

Območna izpostava JSKD Slovenska Bistrica

Odrasla dramska skupina,
KUD Andreja Stefanciosa
Studenice
Maks Real - Maks Ferner:
TRIJE VAŠKI SVETNIKI
Režija: Maks Valand

Dramska skupina
KUD Šmartno na Pohorju
Tonček Žumbar: MOJ VINKO
Režija: Marijana Pečovnik

**Odrasla dramska sekcija
KUD »Gaj« Zgornja Poljskava
Goran Gluvič: VIDEO KLUB
Režija: Jože Pongračič**

Dramska sekcija,
Etnološko društvo Ložnica
Franc Žrjav: RIHTARIČA
SO PRIJELI
Režija: Franc Žerjav

**Območna izpostava
JSKD Škofja Loka**

**Loški oder, KD Loški oder
Škofja Loka**

**Michael Hollinger:
SVETNIKI**
Režija: Jaša Jamnik

Dramska skupina KUD Zala
Neil Simon: ZARES
ČUDEN PAR
Režija: Nuša Jurjevič,
Maja Čadež

Neč Bat Teater, KUD Sovodenj
Neč Bat Teater: ŠTALA
NA ODRU 2
Režija: Lenart Šifrar
in Jelko Podobnik

Neč Bat Teater, KUD Sovodenj
Neč Bat Teater: ZAPEČKARJI
Režija: Lenart Šifrar
in Niko Bevk

**Gledališka skupina
DPD Svoboda Žiri**
Agatha Christie: MIŠELOVKA
Režija: Matija Milčinski

**Območna izpostava
JSKD Tolmin**

**Gledališka skupina
Trenta, KD Triglav Trenta**
**Rudolf Baumbach:
ZLATOROG**
Režija: Bernarda Gašperčič

**Gledališka skupina »BC«,
KD Golobar Bovec**
**Joseph Kesslerling: ARZENIK
IN STARE ČIPKE**
Režija: Jernej Cuder

Gledališka skupina
»Vrtinec«, KD Golobar Bovec
Svetlana Makarovič:
SOVICA OKA
Režija: Erna Wojčicki
Germovšek

KUD Igralska skupina
Drežnica
Vika Šuštar: POSLEDNJA
ŽELJA ROZALJE M.
Režija: Igralska skupina
Drežnica

**Območna izpostava
JSKD Trbovlje**

Gledališka skupina Dol,
KUD Svoboda Dol
pri Hrastniku
Jure Askerc:
NEPRIČAKOVAN OBISK
Režija: Jure Askerc

**Območna izpostava
JSKD Trzič**

Skupina Smeh,
Mladinsko gledališče Trzič
Marjan Marinc:
MILJONAR (SREČKA)
Režija: Boris Kuburič

**Območna izpostava
JSKD Velenje**

**Kulturno društvo
Gledališče Velenje**
**Rok Vilčnik rokgre:
UČINEK KOBILICE**
Režija: Dejan Spasić

Vrtec Velenje, enota Ciciban
Jožica Štajner: OČISTIMO
GOZDIČEK
Režija: Jožica Štajner

**Območna izpostava
JSKD Vrhnika**

Dramska sekcija Sadika,
KUD Ligojna
Jean - Jacques Bricaire:
DOHODNINA
Režija: Janez Cankar

**Območna izpostava
JSKD Zagorje ob Savi**

Dramska skupina
KD Podkum
Mateja Kos: VAŠKO ŽIVLJENJE
Režija: Mojca Centrih

Gledališka skupina,
KD Svoboda Elektroelement
Izlake
Branislav Nušič: TRIO
NUŠIČ (ANALFABET, DVA
LOPOVA IN OBLAST)
Režija: Jože Krajnc

**Območna izpostava
JSKD Žalec**

Da te kap, KD Svoboda
Liboje
Tone Partljič: DA TE KAP
Režija: Matjaž Jeršič

Gledališka družina
KUD Svoboda Prebold
Marija Petrovec: LE KJE SI,
MAMI?
Režija: Marija Petrovec

Zamejci - Avstrija

Mlajša gledališka skupina
KPD Planina Sele
Jean Baptiste Poquelin
Molière: ZDRAVNIK PO SILI
Režija: Michael Kristof -
Kranzelbinder

Starejša gledališka skupina
KPD Planina Sele
Slawomir Mrozek:
NA ODPRTEM MORJU
Režija: Niko Kranjc

Zamejci - Italija

Dramski odsek Prosvetnega
društva Štandrež
Jean Jacques Bricaire:
DOHODNINA
Režija: Jože Hrovat

Beneško gledališče, Špeter
Neil Simone: »PROMISES

PROMISES» KLJUČ KLJUČ
Režija: Gregor Geč

SKD Tabor, Opčine
Josip Tavčar: KLINIKA
ZA ŽIVČNE ČUDEŽE
Režija: Giorgio (Jure) Amodeo

organizator festivala:

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti,
Območna izpostava JSKD Postojna
Občina Postojna

in Zavod Znanje Postojna

direktor festivala: Matjaž Šmalc

izvršni vodja festivala: Silva Bajc

tehnični direktor festivala: Silvo Čuk

odnosi z javnostmi: Maja Čepin Čander

fotograf: Matej Maček

ekipa: Marjeta Turk, Franci Cotman, Miha Banovec, Jan Pirnat,

Tadej Čuk, Jaka Mlakar, Alja Štabej, KUD Impromobile

žirija: Milada Kalezić (*predsednica*),

Maja Gal Štromar, Damjan Trbovc

vođenje okroglih miz: Ana Perne

izdal: JSKD, *zanj* mag. Marko Repnik

uredil: Matjaž Šmalc

jezikovno uredila: Silva Bajc

oblikovala: Maša Kozjek

slika na naslovnici: zmagovalna predstava 55. Linhartovega

srečanja, Rok Sanda: IKARUS v izvedbi Little Rooster Production

Društva Mali petelin, Mali Kamen, *režija* Rok Sanda (*foto:* M. Maček)

tisk: CICERO, Begunje, d. o. o.

naklada: 350 izvodov'

september 2017

Medijski sponzor:

**RTV
SLO**

MULTIMEDIJSKI CENTER

ZAVOD
znanje
POSTOJNA, javni zavod

Medijski pokrovitelj:

